

Dalarnas siste indelte solat lämnar I 13 efter 48 års tjänst

Dalarnas siste indelte soldat lämnar I 13 efter 48 års tjänst

Furir Anders Frimodig vid Gustafs kompani
hyllad av general vid avskedet

Generalmajor Salander i samspråk med furir Frimodig efter högtidligheten på Dalregementets kaserngård.

Du har gjort ett gott arbete, Frimodig, och jag tackar Dig nu för de 48 årens tjänst vid Kungliga Dalregementet. Så talade generalmajor Salander, chef för 5:e militärområdet, då han på onsdagsmorgonen avtackade Dalregementets siste indelte soldat furir Frimodig vid Gustafs kompani. Officiellt avgår furir Frimodig den 1 juli i år, men då han hade semester- och tjänstledighetsdagar inestående blev det inlämning redan i tisdags.

Furir Frimodig blev avtackad som det anstår en gammal krigsman. Hela regementet ställde upp på kaserngårdenstrax efter kl. 8, då överste Häger tog emot samtutbringade ett fyrfaldigt leve för konungen i anledning av konung Gustav V:s födelsedag, varpå unisont sjöngs Kungssången.

Generalmajor Salander tog så emot regementet och talade till de nyinryckta rekryterna och befälet.

– Vi befinner oss i en allvarstid, yttrade general Salander. Vi kan inte räkna med att än en gång få stå utanför att titta på om det skulle bli en ny världsbrand. Sveriges riksdag har givit svensk värnpliktig ungdom och dess befäl ett stort ansvar genom att avkorta första tjänstgöringen till tre månader kortare tid än något annat land. Det gäller för var man att söka fylla detta förtroende. Den som tror att eventuella brister i utbildningen kan bättras på vid en beredskapstjänstgöring gör sig skyldig till ett önsketänkande. Fienden kommer att slå till direkt och slå till hårt. Då gäller det att vara väl rustad.

General Salander vände sig sedan till furir Frimodig som med spänst i stegen gick fram till generalen, gjorde ställningssteg och vände sig mot truppen. – Det är en märkesdag för Kungliga Dalregementet i dag. Regementets siste indelte soldat lämnar regementet och därmed har indelningsverkets epok från 1682 avslutats här i Dalarna. Furir Frimodig trädde i tjänst den 30 november 1900 och har sedan troget tjänat sitt regemente under nära 48 år med två skakande världsbränder. Han har gjort ett gott arbete Dalregementet vill nu som ett tack överlämna denna plakett, slutade general Salander och överräckte till furir Frimodig regementets vackra Silversköld med inskriptionen:

Till siste indelte soldaten vid Kungliga Dalregementet
furir Anders Frimodig vid Gustavs kompani vid avskedet den 30:e juni 1948
O. Häger. Regementschef.

Furir Frimodig tackade rörd generalen och blev omklappad och tackad av regementets officerskår. General Salander kom sedan igen efter högtidsakten och fick sig en pratstund med den gamle soldaten, som berättade att nu skall han hem till Gagnef och bruka den fäderneärvda jorden, som sonen skött om medan Frimodig sedan 1938 ständigt tjänstgjort vid regementet i Falun.

– Det har nog varit hårt och arbetsamt många gånger under de 48 åren, men det känns i alla fall en smula vemodigt att för alltid lämna regementet, säger Frimodig, då vi får en pratstund med honom efter den högtidliga akten på kaserngården. – Antagligen var det väl gamla soldatblodet i ådrorna. – Jag härstammar från soldatsläkten Kruskop i Gagnef – som gjorde att jag år 1900 tog tjänst som soldat i Frimodigs rote, Gustafs kompani. Rekryten gjorde jag i Gävle 1901 och omedelbart därpå det första mötet på Rommehed. Det var skillnad på förläggningslokaler och i arbetstider då, men det var i alla fall något visst med den tidens militärliv. 1908 då regementet flyttade till de nya kasernerna i Falun blev jag kommenderad att hjälpa till med flyttningen. Under förra världskriget tjänstgjorde jag en lång tid som köksföreståndare i Skutskär, där 250 man utspisades. Det blev hetsiga dagar, men allt ordnade sig ju i alla fall.

Indelningsverket avskaffades redan året efter jag anställdes som soldat, men jag blev inkallad till regementet gång på gång och fick tjänstgöra som dagkorpral på olika kompanier. Dessemellan fick jag sköta gården därhemma i Gagnef, men 1938 då jag blev heltidsanställd som köksföreståndare vid regementet övertog pojken min gårdens skötsel. Nu skall jag hem och hjälpa honom, för än finns det krafter.

Om det var arbetsamt under förra kriget, så blev det sannerligen inte lindrigare då det senast brann i knutarna. Jag var ju då köksföreståndare men fick sedan också hand om proviantmagasinet. Det var under det här kriget jag blev befördrad. 1939 kom den första "pinnen", korpral blev jag 1940 och året därefter furir. Svärdsmedaljen – som dagen till ära sitter över vänstra bröstfickan – fick jag 1931 och 1940 dekorerades jag med regementets medalj i äkta Falukoppar. Men... jag sätter nog i alla fall den här plaketten högst bland utmärkelserna. Du förstår, jag blev en smula nervös när jag fick plaketten av generalen så jag vet inte om jag tackade honom ordentligt, men vi fick ju prats vid sen, så jag hoppas att det blev riktigt. Nu skall jag ned och möra gumman min. Egentligen skulle jag åkt hem till Gagnef idag, men nu har kamraterna bjudit på fest ikväll och den vill man ju inte gå miste om, slutar den 67-årige Anders Frimodig och lägger varsamt ned sin minnes plakett i dess fodral.

